

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

จากกระแสโลกาภิวัตน์ และเทคโนโลยีในด้านต่างๆ ที่ทำให้เกิดคำว่า “โลกไร้พรมแดน” และกระแสผลักดันต่างๆ ทำให้ประเทศไทยต้องแข่งขันกับนานาประเทศ เพื่อให้ประเทศมีศักยภาพในการแข่งขัน และยืนหยัดอยู่ได้อย่างมั่นคง และมีศักดิ์ศรีในสังคมโลก การพัฒนาประเทศที่ผ่านมามุ่งเน้นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจเป็นหลักสำคัญ แต่การพัฒนาที่ขาดความสมดุลระหว่าง การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และธรรมชาติได้ก่อให้เกิดปัญหาที่ค่อยๆ สะสมพอกพูนจนเกือบถึงจุดวิกฤตในปัจจุบัน ทุกฝ่ายตระหนักถึงความจำเป็นในการพัฒนา คน และ คุณภาพของคน โดยเห็นว่า คนเป็นทั้งเหตุปัจจัยและผลลัพธ์ที่สำคัญที่สุดของการพัฒนาประเทศ โดยหวังว่าคนซึ่งเป็นหน่วยที่เล็กที่สุดของสังคม เมื่อมีการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพทั้งด้านร่างกาย สติปัญญาและจิตใจ จะเป็นพื้นฐานสร้างพลังครอบครัว ชุมชนและสังคม อันจะส่งผลต่อการพัฒนาประเทศโดยรวมอย่างสมดุลกับธรรมชาติ อยู่ร่วมกับประชาคมโลกได้อย่างสันติ (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 3 – 7)

การศึกษาเป็นเรื่องละเอียดอ่อนทางความคิด มีความซับซ้อนเกี่ยวพันกับหลายองค์ประกอบแต่ละองค์ประกอบก็มีความซับซ้อนและละเอียดอ่อนอยู่ในตัวของมัน ดังนั้นการดำเนินการต่าง ๆ เกี่ยวกับการศึกษาจึงต้องมีปรัชญาเป็นเป้าหมาย มีวัตถุประสงค์เป็นเครื่องชี้แนวทางและมีนโยบายที่จะทำให้ประสบความสำเร็จ เพื่อให้การศึกษาของประเทศเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคนและสังคมได้อย่างเหมาะสม ประเทศไทยได้เริ่มจัดการศึกษาอย่างเป็นระบบและเป็นแบบแผนให้กับบุคคลทั่วไป ในสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาลที่ 5 แต่มีใช้ว่าก่อนหน้านั้นคนไทยจะไม่ได้รับการศึกษา เพราะการศึกษาเป็นสิ่งที่อยู่คู่กับสังคมไทยเสมอมา แต่เป็นการศึกษาที่ไม่เป็นระบบ นั่นหมายถึงไม่มีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง ไม่มีหลักสูตร ไม่มีแผน ไม่มีนโยบาย หรือเงื่อนไขต่างๆ ที่เป็นระบบ แต่นับจากพระองค์ได้ทรงปฏิรูปการศึกษาไทย ในครั้งนั้นสำเร็จ ระบบการศึกษาของประเทศจึงเริ่มเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา แต่อย่างไรก็ตาม การศึกษาที่เป็นรูปแบบสากลที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงให้ไว้แก่ประเทศนั้นเมื่อเวลาผ่านพ้นไปย่อมต้องมีการเปลี่ยนแปลงปรับปรุง ประยุกต์ให้เหมาะสมกับสังคมที่เปลี่ยนไป ซึ่งทุกประเทศในทั่วโลกต้องดำเนินการปรับเปลี่ยนระบบการศึกษา ให้มีรูปแบบที่เป็นสากลอยู่ตลอดเวลา ประเทศไทยก็เช่นเดียวกัน ที่ต้องดำเนินการปฏิรูปการศึกษาเช่นกัน เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมของนานาประเทศ จุดเริ่มต้นที่จะทำให้องค์กรชุมชนหรือระบบต่างๆ มีคุณภาพได้นั้น เริ่มจากปัจจัยพื้นฐานสำคัญคือ คุณภาพทั้งสิ้น การศึกษาเป็นรากฐานที่สำคัญที่สุดประการหนึ่งในการ

สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าและแก้ไขปัญหาต่างๆ ในสังคมได้ เนื่องจากการศึกษาเป็นกระบวนการที่ช่วยให้คนได้พัฒนาตนเองด้านต่างๆ ตลอดช่วงชีวิต การศึกษาไทยที่พึงประสงค์ คือ การจัดกระบวนการศึกษาที่มุ่งพัฒนาคนในสังคม ให้สมดุลทั้งด้านร่างกาย ปัญญา จิตใจและ การอยู่ร่วมกันในสังคม โดยให้คนไทยได้ มีคุณลักษณะ เป็นบุคคลที่ มองกว้าง คิดไกล ใฝ่ดี มีความรู้ ความสามารถและทักษะที่จำเป็นในการดำรงชีวิตต่อไปในยุคปัจจุบัน (คณะกรรมการ การศึกษาแห่งชาติ, 2543, หน้า 4)

การศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นการศึกษาภาคบังคับที่ทุกคนต้องเรียน โดยมุ่งเสริมสร้าง พัฒนาการของเด็กในด้านต่างๆ อันเป็นกระบวนการพัฒนาคนไปสู่การพัฒนาศักยภาพ และ ยืดความสามารถในด้านที่จะดำรงชีพและประกอบอาชีพได้อย่างมีความสุข รู้เท่าทันการ เปลี่ยนแปลง ร่วมเป็นพลังสร้างสรรค์การพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืนได้ จากระยะเวลาที่ผ่านมารัฐบาลทุกยุคทุกสมัยได้อนุมัติเงินงบประมาณจำนวนมากแก่ หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อ ดำเนินการศึกษาในทุกระดับ แต่ก็ยังไม่เพียงพอกับประชากรทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากมีอุปสรรค ด้านกำลังเงินและกำลังคน จึงเปิดโอกาสให้เอกชนที่มีความสามารถได้มีส่วนร่วมในการจัด การศึกษาเข้ามามีบทบาททางด้านการศึกษาเพิ่มมากขึ้น (กรมวิชาการ, 2544, หน้า 2)

หลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรที่พัฒนาขึ้นตามสาระที่ ได้บัญญัติไว้ในมาตรา 27 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ. 2542 ซึ่งกำหนดให้ หลักสูตรแกนกลางของประเทศ เพื่อความเป็นไทยความเป็นพลเมืองที่ดีของประเทศชาติ โดย ยึดหลักสูตรการศึกษาที่พัฒนาขึ้น มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณภาพผู้เรียน มีลักษณะเป็น เอกภาพ มีความยืดหยุ่น จัดต่อเนื่องสิบสองปี เน้นความรู้คู่คุณธรรม ความเป็นไทย และความเป็นสากล เนื่องจากการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษามีหน้าที่ในการจัด การศึกษาให้บรรลุมาตรฐานโดยการจัดทำสาระของหลักสูตรตามวัตถุประสงค์ กำหนดไว้ในส่วน ที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาในชุมชน และสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น คุณลักษณะอันพึงประสงค์ เพื่อ ความเป็นสมาชิกที่ดีของชุมชน ครอบครัวและประเทศชาติ (วัฒนาพร ระงับทุกข์, 2545, หน้า 1)

เนื่องจากการจัดการศึกษาเป็นภารกิจของผู้ที่เกี่ยวข้องหลายฝ่าย ที่จะต้องรับผิดชอบทำ หน้าที่อย่างประสานสัมพันธ์กัน และพัฒนากระบวนการจัดการศึกษาของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้สอดคล้องรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 และพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ตลอดจนแนวการปฏิรูปการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการเพื่อ ปลุกฝังและช่วยเสริมสร้างคุณภาพของนักเรียนให้เหมาะสมกับการประกอบสัมมาอาชีพ เพื่อ การดำรงชีวิตที่ดีในสังคมปัจจุบัน เป็นพื้นฐานสำหรับนักเรียนในการพัฒนาความรู้และเพื่อรับ การศึกษาในระดับสูง การบริหารงานวิชาการเป็นงานที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรการศึกษา การจัด โปรแกรมการศึกษา และการจัดการเรียนการสอน ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของสถานศึกษา เกี่ยวกับ ผู้บริหารสถานศึกษา และบุคลากรทางการศึกษาทุกระดับของสถานศึกษา อาจจะเกี่ยวข้องโดย ทางตรงหรือทางอ้อม อยู่ที่คุณลักษณะของงานนั้นๆ งานวิชาการเป็นงานหลัก เป็นงานที่เกี่ยวข้อง

กับคุณภาพของผู้เรียนทั้งในเชิงคุณภาพ และปริมาณ ส่วนงานอื่นๆ ถือว่าเป็นงานที่สำคัญรองลงมา และเป็นงานที่สนับสนุนงานวิชาการให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2545 ที่กำหนดให้การบริหารและการจัดการศึกษาเป็นหมวดสำคัญหมวดหนึ่งที่จะต้องมีการปฏิรูปไปพร้อมๆ กันกับการปฏิรูปด้านอื่นๆ โดยได้วางระบบโครงสร้างการบริหารที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์เชื่อมโยง และส่งเสริมการปฏิรูปด้านอื่นๆ ทุกด้าน ทั้งในส่วนที่รัฐจัดการศึกษา และในส่วนที่ให้องค์กรประชาชนและทุกส่วนของสังคม เข้ามามีส่วนในการจัดการศึกษา ตลอดจนกำหนด สนับสนุน ส่งเสริมการศึกษา และพัฒนาคุณภาพการศึกษาทั้งของรัฐ เอกชน ท้องถิ่น ชุมชนและบุคคลที่จัดการศึกษา (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา, 2545 ข, หน้า 51)

สุวิทย์ มูลคำ (2543, หน้า 17 – 18) กล่าวว่าสถานศึกษาควรจัดให้ผู้เรียนได้เรียนอย่างมีคุณภาพและได้มาตรฐานตามหลักการ จัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยจัดกระบวนการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ตลอดเวลาทุกสถานที่ มีการประสานร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชน ทุกฝ่ายเพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าโรงเรียนและชุมชนต่างก็มีบทบาทและความสำคัญที่ส่งผลต่อการพัฒนาซึ่งกันและกัน

สำนักงานการปฏิรูปการศึกษา (2545 ก, หน้า 3 – 13) พบว่า แก่นแท้ของการปฏิรูปการศึกษา คือ การสร้างปัญหาเพื่อที่จะแก้ปัญหา และพัฒนาสังคมไทย ปัญหาของการศึกษาในแต่ละด้าน ได้แก่

1. ปัญหาด้านการบริหารจัดการศึกษา ได้แก่ การรวมศูนย์อำนาจการบริหารไว้ที่ส่วนกลาง มีการทำงานที่ซ้ำซ้อน อำนาจการสั่งการอยู่ที่ส่วนกลาง ขาดเอกภาพในดำเนินนโยบาย และการบริหาร การขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน

2. ปัญหาครู พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราโชวาทพระราชทานแก่คณะอาจารย์และนักเรียนโรงเรียนวังไกลกังวล ณ พระราชวังไกลกังวล หัวหิน วันที่ 27 พฤษภาคม 2513 ว่า “... ครูนั้นจะต้องมีความรู้ที่ดีให้แก่เด็ก ๆ ด้วยความเมตตา ด้วยความหวังดี คือ ความเมตตาต่อผู้ที่เป็นลูกศิษย์ และด้วยความหวังดี ต่อส่วนรวม เพราะถ้าส่วนรวมประกอบด้วยบุคคลที่มีความรู้ดี ส่วนรวมก็ไปรอด ...” แต่เมื่อพิจารณาผู้ประกอบอาชีพครูปัจจุบันพบว่าอาชีพครูตกต่ำ คุรุชาดการพัฒนาอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง ยังใช้วิธีการสอนแบบเดิม ค่าตอบแทนครูต่ำ ภาระงานครูมีมากและคุรุชาดแรงจูงใจในการทำงาน สรุปได้ว่า มีครูแต่ยังไม่เป็น “ครูมืออาชีพ”

3. ปัญหาด้านหลักสูตร และกระบวนการเรียนรู้ การศึกษาที่ผ่านมาเป็นการจัดการศึกษาในระบบปิด ขาดความยืดหยุ่น คล่องตัว เกิดความสูญเปล่าทางการศึกษาเด็กไทย คิดไม่เป็น ทำไม่เป็น แก้ปัญหาไม่เป็น

4. ปัญหาด้านการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการศึกษา ต้นเหตุของความไม่เสมอภาคและนำไปสู่การบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพงบประมาณส่วนใหญ่ไปใช้จัดการศึกษาในโรงเรียน ซึ่งมีประชากรที่ได้รับประโยชน์ประมาณ ร้อยละ 20 ของประเทศ

5. ปัญหาด้านระบบสื่อและเทคโนโลยี ในยุคโลกาภิวัตน์ที่มีผลกระทบต่อระบบการจัดการศึกษา ปัญหาความไม่เท่าเทียมระหว่างโรงเรียนในเมืองกับโรงเรียนที่อยู่ในถิ่นกันดารที่ขาดแคลนครูและขาดแคลนสื่อ วัสดุอุปกรณ์

6. ปัญหาด้านระบบตรวจสอบ และประเมินประสิทธิภาพ ในอดีตไม่เฉพาะการบริหารจัดการในด้านการศึกษาเท่านั้น หากแต่การบริหารด้านอื่นๆ จะพบว่าในเกือบทุกด้านขาดการตรวจสอบ ติดตามและการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานตามนโยบาย ทั้งๆ ที่ระบบราชการไทยมีระบบการตรวจสอบราชการมีหน่วยงานรับผิดชอบโดยเฉพาะ แต่ขาดการเชื่อมโยงยึดติดกับโครงสร้างการบริหารที่มีลักษณะของการรวมศูนย์อำนาจเข้าสู่ส่วนกลาง

ปัญหาที่พบในช่วง 2 - 3 ปีที่ผ่านมาของโรงเรียนเอกชนในจังหวัดสิงห์บุรี พบว่านักเรียนของโรงเรียนเอกชนมีจำนวนที่ลดลง ซึ่งอาจมีผลมาจากจากการขยายโอกาสในการจัดการศึกษาของภาครัฐบาล แสดงให้เห็นว่าโรงเรียนดำเนินการในการบริหารโรงเรียนมาในทิศทางที่ถูกต้อง มีมาตรฐานที่ดีตามสภาพการณ์ของความเจริญและทันสมัยในยุคของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ยุคข้อมูลข่าวสาร เศรษฐกิจ การเมือง สังคมปัจจุบันที่ทันต่อเหตุการณ์ เป็นที่ไว้วางใจของผู้ปกครอง ซึ่งในการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชนนั้นจะพิจารณา และประเมินความรู้สึกหรือเจตคติด้วยตนเอง จะไม่พบข้อบกพร่องในบางด้านของการจัดการศึกษา ซึ่งอาจทำให้โรงเรียนเอกชนก้าวหน้าไม่ทันโรงเรียนในภาคของรัฐบาล ดังนั้นจึงต้องอาศัยผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาของโรงเรียนเอกชน คือ ผู้ปกครอง เป็นกระบอกเสียงเพื่อช่วยส่งให้โรงเรียนเอกชนได้รู้ถึงจุดบกพร่อง อันควรที่จะพัฒนาให้เหมาะสม หรือทันสมัยกับสังคมปัจจุบันว่าควรที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาในทิศทางใด และหัวใจหลักของการจัดการศึกษา ก็คืองานการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนต่างๆ ให้เป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง และจากการประเมินผลสอบ NT ของโรงเรียนในสังกัด สพท. จังหวัดสิงห์บุรี (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี, 2549 หน้า 95) พบว่า ร้อยละของนักเรียนที่สอบผ่านในระดับ "ดี" มีจำนวนที่น้อยมาก เมื่อเทียบกับร้อยละของนักเรียนที่สอบผ่านในระดับ "ปรับปรุง" และ "พอใช้"

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า การบริหารโรงเรียนมีความสำคัญและความจำเป็นอย่างยิ่ง ในการจัดการศึกษาที่ส่งเสริมให้สังคมมีส่วนร่วม และตอบสนองความต้องการของผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน ในท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ดังนั้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจที่จะศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี เพื่อที่จะตอบสนองความต้องการของ ตัวผู้ปกครองนักเรียน ชุมชน และ

สังคมโดยรอบ ตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษาและจัดการบริหารงานด้านวิชาการให้มีประสิทธิภาพ มากยิ่งขึ้นต่อไป

ความมุ่งหมายในการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ต่อการบริหารงานวิชาการ ของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี โดยจำแนกตาม ระดับการศึกษา อาชีพ การเลี้ยงดูบุตร ความคาดหวังต่อบุตร ความเข้มงวดในการเลี้ยงดูบุตร และการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนของผู้ปกครอง

ความสำคัญของการวิจัย

ผลของการวิจัยจะสามารถนำไปใช้เป็นประโยชน์ต่อสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, ผู้บริหารโรงเรียน, ครู, นักวิชาการ, ศึกษานิเทศก์, ผู้ปกครองและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงานวิชาการ สำหรับใช้เป็นแนวทางในการแก้ไขปรับปรุง ส่งเสริม และพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการงานวิชาการ ของแต่ละสถานศึกษา ในโรงเรียนเอกชน หรือ รัฐบาล ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางใช้เป็นข้อมูล ให้แก่ผู้บริหาร คณะครู ผู้ปกครองได้นำมาพัฒนาการบริหารงานด้านวิชาการ ในส่วนต่างๆ ให้เกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น การพัฒนาหลักสูตร การพัฒนากระบวนการจัดการเรียนการสอน การวัดผลประเมินผลและเทียบโอนผลการเรียน การพัฒนาคุณภาพการศึกษา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา แหล่งการเรียนรู้ การนิเทศการศึกษา การแนะแนวการศึกษา การส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานต่างๆ ให้เกิดการบรรลุตามเป้าหมายที่วางไว้อย่างสมบูรณ์ที่สุด เพื่อให้งานวิชาการ ของโรงเรียนดำเนินไปได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของเนื้อหา ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง พร้อมทั้งตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า มีดังนี้

1. ขอบเขตของเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ มุ่งที่จะศึกษา ความคิดเห็นของผู้ปกครองต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ ได้แก่ ผู้ปกครองในโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ปีการศึกษา 2549 โดยมีโรงเรียนเอกชนในเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน จำแนกเป็น ผู้ปกครองนักเรียนทั้งหมด 5,826 คน โดยคิดจากจำนวนนักเรียนในแต่ละโรงเรียน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี, 2549 หน้า 83)

2.2 กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ เนื่องจากประชากรมีจำนวนที่แน่นอน (finite populations) สูตรที่ใช้ในการหาขนาดของตัวอย่างจึงใช้สูตรของยามานะ (Yamane) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % และมีความคลาดเคลื่อน 0.05 ในการคำนวณหาขนาดของตัวอย่าง (สุวรรีย์ สิริโกคาภิรมย์, 2546, หน้า 445) ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง เป็นผู้ปกครองโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ใน 16 โรงเรียน เป็นจำนวน 375 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่

3.1.1 ระดับการศึกษา

- 1) ต่ำกว่าปริญญาตรี
- 2) ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- 3) สูงกว่าปริญญาตรี

3.1.2 อาชีพ

- 1) รับราชการ
- 2) เกษตรกรรม
- 3) ค้าขาย
- 4) รับจ้าง
- 5) อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.1.3 การเลี้ยงดูบุตร

- 1) อยู่กับพ่อ
- 2) อยู่กับแม่
- 3) อยู่กับพ่อ + แม่
- 4) อยู่กับ ปู่, ย่า, ตา, ยาย
- 5) อยู่กับญาติ / อื่นๆ (โปรดระบุ)

3.1.4 ความคาดหวังต่อบุตร

- 1) รับราชการ
- 2) ทำงานเอกชน
- 3) ทำธุรกิจส่วนตัว

3.1.5 ความเข้มงวดในการเลี้ยงดูบุตร

- 1) แบบเสรี
- 2) แบบเอาใจใส่
- 3) แบบเข้มงวด

3.1.6 การเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนของผู้ปกครอง

- 1) เข้าร่วมเป็นประจำ
- 2) เข้าร่วมเป็นบางครั้ง
- 3) ไม่เข้าร่วมเลย

3.2 ตัวแปรตาม (dependent variables) ได้แก่

ความคิดเห็นของผู้ปกครองนักเรียน ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สิงห์บุรี ตามขอบข่ายลักษณะของงาน บริหาร วิชาการ 7 ด้าน คือ 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา สื่อนวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 5) การนิเทศการศึกษา พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 6) การแนะแนวการศึกษา 7) การส่งเสริม ด้านวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และประสานความร่วมมือในการ พัฒนาศึกษาการกับสถานศึกษาอื่น

นิยามศัพท์เฉพาะ

ในการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของผู้ปกครอง ต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน เอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี ผู้วิจัยสามารถสรุปนิยามศัพท์ที่ใช้ในการ วิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึก เจตคติและประสบการณ์ของบุคคล กลุ่มบุคคล โดยการแสดงความคิด ความรู้สึกร่วมกัน และเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้อง และมีส่วนได้ส่วนเสีย ได้ มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการตัดสินใจร่วมจัดการดำเนินการและร่วมรับผิดชอบในการดำเนินการ จัดการกับบางสิ่งบางอย่างเพื่อประโยชน์ร่วมกันของชุมชน สังคม หรือ ประเทศชาติ

2. ผู้ปกครอง หมายถึง ผู้ที่ทำหน้าที่ดูแล เอาใจใส่ให้การอบรม สั่งสอนแก่นักเรียนที่ บ้าน อาจเป็นบิดา มารดา หรือญาติพี่น้อง รวมทั้งผู้ที่มีอุปการะหรือผู้ที่ทำหน้าที่ดูแลช่วยเหลือ นักเรียนในด้านต่าง ๆ รวมถึงค่าใช้จ่ายในการศึกษาเล่าเรียน

3. โรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี หมายถึง โรงเรียนที่ ดำเนินงาน บริหารงานโดยบุคคลภายนอก หรือบุคคลทั่วไป ที่ไม่ใช่พนักงานจากภาครัฐ หรือ ข้าราชการ ภายในเขต พื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน

4. การบริหารงานด้านวิชาการ หมายถึง กระบวนการบริหารกิจกรรมทุกอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีขึ้น และมีประสิทธิภาพที่สุด ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การวางแผน การปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอน การประเมินผลการสอน ความรู้ ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาหลักที่จำเป็นต้องดำรงชีวิตอยู่ในสังคม รวมถึงการอบรมศีลธรรมจรรยา และความประพฤติของนักเรียนเพื่อให้เป็นคนดี และมีความสุข เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของการศึกษา ซึ่งมีขอบข่ายของงานดังนี้

4.1 การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา หมายถึง การนำหลักสูตรสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน 2544 มาเป็นแนวทางในการจัดทำหลักสูตรของโรงเรียน พัฒนาปรับปรุงหลักสูตรของโรงเรียนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ผู้ปกครองชุมชน และท้องถิ่น โดยการกำหนด วิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมายของหลักสูตรสถานศึกษา โครงสร้างหลักสูตรสถานศึกษา จัดทำสาระของหลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ ออกแบบกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน กำหนดการวัดผล ประเมินผล สนับสนุนการจัดการศึกษา ให้สอดคล้องและเหมาะสมกับความต้องการของชุมชน และท้องถิ่น

4.2 การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ หมายถึง การตรวจสอบและทบทวน ขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ ปรับปรุง ให้เหมาะสมกับความต้องการของสถานศึกษาและชุมชน การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญของโรงเรียน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับความสนใจความถนัดของผู้เรียน การปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงงามให้สอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสมของสถานศึกษา

4.3 การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน หมายถึง การเปิดโอกาสให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมและตรวจสอบผลการประเมิน กิจกรรมการวัดผล ประเมินผลต้องสอดคล้องและตรงตามมาตรฐานการศึกษาที่กำหนดในหลักสูตร การจัดกิจกรรมวัดผลประเมินผลโดยใช้กิจกรรมที่หลากหลาย และเหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนการสอน การเทียบโอนผลการเรียนระหว่างสถานศึกษา การจัดทำเอกสารหลักฐานการศึกษาและรายงานผลการเรียน

4.4 การวิจัยเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษาและการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ หมายถึง การค้นคว้าหาความรู้เพื่อนำไปปฏิรูปการเรียนรู้ที่เชื่อถือได้ การนำผลการค้นพบจากการวิจัยมาแก้ไขการเรียนรู้และนำไปพัฒนาการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ การนำสิ่งใหม่ๆ แนวคิดใหม่ๆ มาปฏิบัติในการให้การเรียนรู้แก่ผู้เรียน การใช้เครื่องมือที่ทันสมัย หรือวิทยาการใหม่ๆ มาช่วยในการจัดการเรียนการสอน การปรับปรุงซ่อมแซม แต่งเติม พัฒนาสถานที่ต่างๆ ที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลายในรูปแบบต่างๆ ทั้งในและนอกโรงเรียน

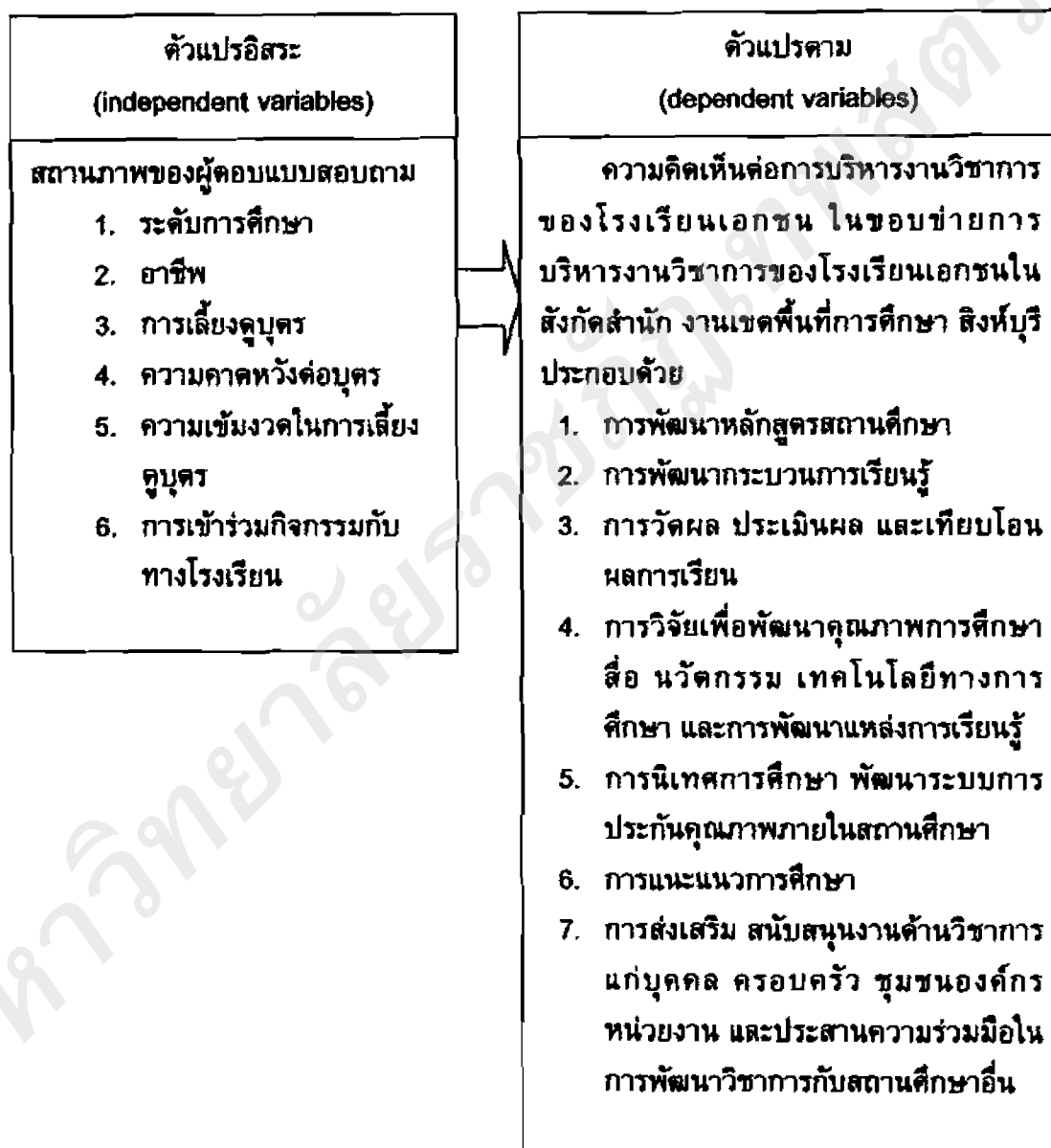
4.5 การนิเทศการศึกษา พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา หมายถึง การติดตามตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน การวางแผนการทำงาน ในรูปแบบต่างๆ การช่วยเหลือแนะนำให้ความรู้และรายงานผลการนิเทศที่ถูกต้องและตรวจสอบได้ การพัฒนาการจัดการศึกษาสร้างความมั่นใจและเป็นหลักประกันต่อผู้เรียน ผู้ปกครอง ชุมชน ว่าสามารถจัดการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ การประเมินผลติดตาม ตรวจสอบ คุณภาพ และมาตรฐานการจัดการศึกษาของสถานศึกษา ทั้งบุคคลภายในและภายนอก

4.6 การแนะแนวการศึกษา หมายถึง การให้บริการแนะนำให้ความรู้โดยที่ให้ผู้เรียนได้สำรวจตนเอง ถึงความต้องการ ความคิดพฤติกรรมที่เหมาะสม การใช้กระบวนการให้ความช่วยเหลือ ส่งเสริมให้คำปรึกษาแนะนำ ในทางที่ดีในทุกๆ ด้านแก่ผู้เรียน ให้สามารถตัดสินใจ ปรับปรุงตัวเองในทางที่ดี เหมาะสมและประสบความสำเร็จ

4.7 การส่งเสริม สนับสนุนงานด้านวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น หมายถึง การดำเนินงานโดยให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้อง หรือมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาได้แสดงความคิดเห็นร่วมตัดสินใจ ในด้านต่างๆ ของการจัดกระบวนการเรียนรู้ การเผยแพร่ความรู้สู่ชุมชนเพื่อร่วมกันพัฒนาชุมชน และโรงเรียนให้เจริญก้าวหน้าไปพร้อมๆ กัน การร่วมคิดร่วมกันวางแผน กำหนดขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ระหว่างสถานศึกษาต่อสถานศึกษา การเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษา ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับรู้ข่าวสาร ชี้แนะประเด็นปัญหา กำหนดนโยบายพัฒนาการเรียนรู้ การตรวจสอบ ติดตาม ประเมินผล แก้ไขอุปสรรคต่างๆ ร่วมกันระหว่างสถานศึกษา การแลกเปลี่ยนข่าวสารทางการศึกษาระหว่างโรงเรียนกับชุมชน การให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของโรงเรียน การสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง บ้าน โรงเรียน ชุมชน และการเปิดโรงเรียนให้เป็นศูนย์การศึกษาวัฒนธรรม เพื่อนำความเจริญมาสู่ชุมชน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดการศึกษาครั้งนี้ในครั้งนี้ เป็นการศึกษาความคิดเห็นของผู้ปกครอง นักเรียนต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเอกชน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสิงห์บุรี จำนวน 16 โรงเรียน ตามขอบข่ายลักษณะของงาน บริหารวิชาการ 7 ด้าน ซึ่งประกอบด้วย 1) การพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา 2) การพัฒนากระบวนการเรียนรู้ 3) การวัดผล ประเมินผล และเทียบโอนผลการเรียน 4) การวิจัยเพื่อคุณภาพการศึกษา สื่อ นวัตกรรม เทคโนโลยีทางการศึกษา และการพัฒนาแหล่งการเรียนรู้ 5) การนิเทศการศึกษา พัฒนาระบบการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา 6) การแนะแนวการศึกษา 7) การส่งเสริมด้านวิชาการแก่บุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กร หน่วยงาน และประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาอื่น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2546, หน้า 33) ดังภาพ 1

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้ปกครองนักเรียน ของโรงเรียนเอกชนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สิงห์บุรี ที่มีสถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ การเลี้ยงดูบุตร ความคาดหวังต่อบุตร ความเข้มงวดในการเลี้ยงดูบุตร และการเข้าร่วมกิจกรรมกับทางโรงเรียนของผู้ปกครอง แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารงานวิชาการของโรงเรียน ที่แตกต่างกัน